

Odvolací finanční ředitelství

Masarykova 427/31, 602 00 Brno

Č. j.: 27508/15/5000-10470-700290

Vyřizuje: Bc. Miloslava Orságová, Oddělení zvláštních činností

Tel.: (+420) 542 191 384

E-mail: podatelna5000@fs.mfcr.cz

ID datové schránky: xjsn2gp

Liberecký kraj

U Jezu 642/2a

460 01 Liberec – Liberec IV - Perštýn

DIČ: CZ70891508

ROZHODNUTÍ

Odvolací finanční ředitelství jako odvolací orgán podle § 114 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“), přezkoumalo ve smyslu § 114 odst. 2 a 3 daňového řádu odvoláním napadený platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně Finančního úřadu pro Liberecký kraj č. j. 989734/14/2600-04702-507844 ze dne 31. 7. 2014, kterým byl vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 15 481 207,- Kč a rozhodlo podle § 116 odst. 1 písm. a) daňového řádu a podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů, ve věci odvolání příjemce rozhodnutí Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec – Liberec IV - Perštýn, DIČ: CZ70891508 zaevidovaného dne 28. 8. 2014 pod č. j. 1130223/14 u Finančního úřadu pro Liberecký kraj, proti shora uvedenému rozhodnutí,

takto:

Část textu výroku napadeného rozhodnutí Finančního úřadu pro Liberecký kraj č. j. 989734/14/2600-04702-507844 ze dne 31. 7. 2014

*„...vyměřuje
odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně
ve výši 15 481 207,00 Kč
(slovy patnáctmilionůčtyřistaosmdesátjedentisícdevětšestdesm Kč).“*

nahrazuje se textem:

*„...vyměřuje
odvod do státního rozpočtu za porušení rozpočtové kázně
ve výši 3 870 302,00 Kč
(slovy třimilionyosmsetšedmdesátisícčtyřicet Kč).“*

V ostatním zůstává výrok napadeného rozhodnutí beze změny.

ODŮVODNĚNÍ

Proti shora uvedenému rozhodnutí, kterým byl vyměřen odvod za porušení rozpočtové kázně do státního rozpočtu ve výši 15 481 207,- Kč, podal Liberecký kraj, U Jezu 642/2a, 460 01 Liberec – Liberec IV - Perštýn, DIČ: CZ70891508, (dále jen „daňový subjekt“ nebo „odvolatel“), podáním doručeným Finančnímu úřadu pro Liberecký kraj (dále jen „správce daně“) odvolání.

Z postoupeného spisového materiálu byly zjištěny tyto skutečnosti:

Na základě Rozhodnutí o poskytnutí dotace č. OPLZZ-ZS22-12/2009 ze dne 26. 2. 2009 (dále jen „Rozhodnutí“) vydaného Ministerstvem práce a sociálních věcí (dále jen „poskytovatel“) v rámci Operačního programu lidské zdroje a zaměstnanost (dále jen „OP LZZ“) byla daňovému subjektu poskytnuta dotace na projekt IP 1 – Služby sociální prevence v Libereckém kraji reg. č. CZ.1.04/3.1.00/05.00023. Datum zahájení projektu bylo Rozhodnutím stanoveno na 1. 1. 2009 a datum ukončení realizace do 30. 11. 2012. Účelem dotace bylo poskytování a rozvoj vybraných druhů sociálních služeb, především služeb sociální prevence a jejich dostupnost osobám sociálně vyloučeným nebo ohroženým sociálním vyloučením. Dotace byla poskytnuta v souladu s § 14 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění účinném v rozhodném období (dále jen „rozpočtová pravidla v rozhodném znění“) v celkové maximální výši 225 247 847,- Kč. Rozhodnutím byl příjemci dotace stanoven finanční rámec projektu (včetně křížového financování) následně:

- maximálně 191 460 669,96 Kč z prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu na předfinancování výdajů, které mají být kryty prostředky z rozpočtu Evropské unie, tj. 85% výše dotace,
- maximálně 33 787 177,04 Kč z ostatních prostředků státního rozpočtu poskytnutých na část národního spolufinancování, tj. 15% výše dotace.

Dotace byla daňovému subjektu připisována na jeho projektový účet č. 43-3754270297/0100 postupně, v prvních šesti monitorovacích obdobích obdržel částky níže uvedené částky:

16. 04. 2009	ve výši	19 145 400,00 Kč
10. 12. 2009	ve výši	17 109 154,34 Kč
21. 06. 2010	ve výši	18 660 951,27 Kč
22. 11. 2010	ve výši	21 284 710,98 Kč
04. 04. 2011	ve výši	18 982 064,03 Kč
06. 06. 2011	ve výši	9 061 820,68 Kč

Prostředky z Evropského sociálního fondu (§ 44 odst. 2 písm. f) rozpočtových pravidel v rozhodném znění) činily 104 244 101,30 Kč, prostředky národního spolufinancování ze státního rozpočtu (§ 44 odst. 2 písm. h) rozpočtových pravidel v rozhodném znění) činily 18 396 017,90 Kč.

Finanční úřad v Liberci (jako tehdy příslušný správce daně) zahájil u daňového subjektu dne 21. 9. 2011 kontrolu skutečností rozhodných pro vznik povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně dle ustanovení § 44 rozpočtových pravidel v rozhodném znění protokolem č. j. 342608/11/192981500687. Kontrolováno bylo období 1. až 6. monitorovací zprávy, tj. období od 1. 1. 2009 do 30. 6. 2011. Kontrola byla zahájena na podkladě podnětu poskytovatele ze dne 26. 7. 2011, který je zaevidován pod č. j. 316898/11. V průběhu kontroly byly tehdy příslušnému správci daně doručeny další podněty poskytovatele o podezření na porušení rozpočtové kázně, a to dne 30. 1. 2012 (zaevidovaný pod č. j. 27361/12) a dne 23. 2. 2012 (zaevidovaný pod č. j. 66023/12). Dne 20. 5. 2012 pak byl doručen podnět poskytovatele (zaevidovaný pod č. j. 872429/12), jehož přílohou byla zpráva o provedeném auditu „IP 1 – Služby sociální prevence v Libereckém kraji.“

S výsledkem kontrolního zjištění byl daňový subjekt seznámen dne 16. 12. 2013 protokolem o seznámení s kontrolními zjištěními č. j. 1218466/13/2600-04702-500687. S ohledem na rozsah kontrolního zjištění daňový subjekt požádal o stanovení lhůty pro vyjádření se k těmto zjištěním. Rozhodnutím o stanovení lhůty č. j. 1221477/13/2600-04702-500687 ze dne 18. 12. 2013 mu byla stanovena lhůta do 31. 1. 2014, v níž se mohl vyjádřit k výsledku kontrolního zjištění a navrhnout jeho doplnění. Dne 15. 1. 2014 byla správci daně doručena žádost o prodloužení lhůty (zaevidována pod č. j. 128295/14). Správce daně rozhodnutím č. j. 132235/14/2600-04702-500687 ze dne 21. 1. 2014 lhůtu pro vyjádření prodloužil do 28. 2. 2014.

Dne 26. 2. 2014 předal daňový subjekt osobně vyjádření k výsledku kontrolního zjištění (zaevidováno pod č. j. 320453/14/2600-04702-500687). Protokolem o ústním jednání č. j. 932601/14/2600-04702-500687 ze dne 12. 6. 2014 bylo s daňovým subjektem projednáno stanovisko správce daně k vyjádření daňového subjektu. Daňový subjekt požádal o lhůtu k prostudování a v protokolu bylo dohodnuto, že jednání o podpisu Zprávy o daňové kontrole č. j. 932586/14/2600-04702-500687 (dále jen „zpráva o daňové kontrole“) proběhne dne 16. 6. 2014. Protokolem č. j. 940557/14/2600-04702-500687 ze dne 16. 6. 2014 pak byla zpráva o daňové kontrole projednána, téhož dne podepsána a daňová kontrola tím byla ukončena.

Z provedené daňové kontroly vyplynuly následující skutečnosti:

V části II Povinnosti příjemce dotace kapitola 8. Zakázky bod 8.1. Rozhodnutí je stanovena povinnost postupovat při zadávání zakázek v rámci realizace projektu v souladu s pravidly stanovenými pokynem D9 - Metodický pokyn pro zadávání zakázek OP LZZ verze 1.2, který je součástí přílohy č. 7 Rozhodnutí. Daňový subjekt jako veřejný zadavatel byl povinen dodržovat zákon č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“).

Na základě výsledku kontrolního zjištění správce daně konstatoval, že daňový subjekt porušil:

- Podmínku č. 5.1. Rozhodnutí tím, že proplatil z projektového účtu v rozporu s Metodikou způsobilých výdajů částku 9 740,- Kč. Dle části IV. – Sankce Rozhodnutí je porušení této podmínky postihováno (podle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel v rozhodném znění) odvodem ve výši, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň, v daném případě byl vyměřen odvod ve výši 9 740,- Kč.
- Podmínku č. 8.1. Rozhodnutí tím, že postupoval v rozporu s ustanovením § 52 zákona o veřejných zakázkách při zadání veřejné zakázky všech kontrolovaných výběrových řízení. Dále nepostupoval v souladu s ustanoveními § 60, 81, 82 a 76 zákona o veřejných zakázkách u výběrových řízení, jejichž výčet je uveden ve zprávě o daňové kontrole. Ze strany daňového subjektu nebyly dodrženy povinnosti, které stanoví zákon o veřejných zakázkách, proto správce daně v souladu s Rozhodnutím stanovil odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši, v jaké byla rozpočtová kázeň porušena, tedy ve výši 103 198 303,12 Kč. Tato částka je součtem jednotlivých výdajů z projektového účtu, kterými byly hrazeny faktury dodavatelů, se kterými byla uzavřena smlouva o poskytování sociálních služeb na základě výběrových řízení provedených v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách (viz příloha zprávy o daňové kontrole).

Podrobný popis všech porušení rozpočtové kázně je uveden ve zprávě o daňové kontrole.

Na základě výše uvedených zjištění a konstatování porušení rozpočtové kázně správce daně vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 103 208 043,12 Kč dle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel v rozhodném znění, přičemž tato částka byla v závislosti na poskytovaných zdrojích financování projektu rozdělena na základě stanoveného finančního rámce v poměru 15 % do státního rozpočtu, tj. 15 481 207,- Kč, a 85 % do Národního fondu, tj. 87 726 837,- Kč.

Tímto rozhodnutím je řešeno odvolání do platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně č. j. 989734/14/2600-04702-507844 ze dne 31. 7. 2014, kterým byl vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 15 481 207,- Kč. Tento platební výměr byl daňovému subjektu doručen prostřednictvím datové schránky dne 31. 7. 2014 (dále jen „napadené rozhodnutí“).

Proti napadenému rozhodnutí podal daňový subjekt dne 28. 8. 2014 odvolání. Odvolací orgán přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání bylo podáno včas a splňuje předepsané náležitosti dle § 112 daňového řádu. Podané odvolání má 8 stran a dvě přílohy. Příloha č. 1 obsahuje část nabídek k veřejným zakázkám OŘ/16/2009 (pro část A a C), OŘ/08/2010 a OŘ/10/2010, příloha č. 2 obsahuje strany 1, 2, 31, 32, 33 a 35 zprávy o auditu ze dne 16. 12. 2013.

V úvodu odvolání je specifikováno napadené rozhodnutí a popsán průběh provedené kontroly. Námitky uvedené v odvolání jsou pak rozděleny do šesti částí dle jednotlivých zjištění správce daně.

Úvodem odvolání odvolatel uvádí:

„Ve všech svých vyjádřeních předkládal odvolatel důkazy nesprávnosti závěrů správce daně, konkrétně prokazoval dodržení zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále jen „ZVZ“ nebo „zákon o veřejných zakázkách“) a nesprávné stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně. Správce daně všechny námitky odmítl, aniž by předložené důkazy řádně provedl. Správce daně tak nesplnil povinnosti uložené mu v § 92 odst. 1 a 2 daňového řádu. Dále správce daně interpretoval chybně příslušná ustanovení zákona o veřejných zakázkách a v důsledku toho označil úkony odvolatele jako porušení rozpočtové kázně v rozporu s § 44 odst. 1 písm. b, potažmo § 3 písm. e) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech.“

K námitkám, zde uvedeným, se odvolací orgán vyjádří níže v jednotlivých odůvodněních k příslušným částem odvolání uvedených pod čísly 1) až 6).

Námitky uvedené v odvolání:

1) Porušení zákona o veřejných zakázkách – zadání kvalifikačních předpokladů

„Správce daně shledal porušení rozpočtové kázně v nedodržení ustanovení § 54 ZVZ, a to konkrétně v tom, že Liberecký kraj v části zadávací dokumentace stanovující profesní kvalifikační předpoklady připustil možnost registrace sociální služby v 30denní lhůtě od podepsání smlouvy (23 veřejné zakázky v otevřeném řízení), resp. dodatečné podání žádosti o registraci či žádosti o její rozšíření (1 veřejná zakázka ve zjednodušeném řízení). Podle názoru správce daně a jeho odkazu na § 52 odst. 1 ZVZ nesmí zadavatel umožnit splnění kvalifikace ve lhůtě delší, než je lhůta pro podání nabídek. Správce daně tak shledává porušení zákona o veřejných zakázkách ve fázi tvorby, zadávací dokumentace ve smyslu § 44 odst. 1 ZVZ, tj. před zahájením zadávacího řízení ve smyslu § 26 ZVZ, nikoliv ve fázi hodnocení a výběru vlastních nabídek.

Výklad správce daně, že odvolatel stanovil v zadávací dokumentaci kvalifikační podmínky v rozporu s § 52 odst. 1 ZVZ, je nesprávný. Toto ustanovení, tj. povinnost vyloučit uchazeče, jenž nesplnil kvalifikaci ve lhůtě pro podání nabídek, se v daném případě vztahuje jen na nesplnění těch profesních kvalifikačních předpokladů, které jsou v tomto ustanovení § 54 ZVZ stanoveny v písm. a) až d). Naopak se nevztahuje na profesní kvalifikační předpoklady, které v § 54 písm. a) až d) uvedeny nejsou. V dalším prokážeme, že profesní kvalifikační předpoklady, které odvolatel připustil splnit v dodatečné lhůtě, nejsou oněmi zákonnými profesními kvalifikačními předpoklady, které musí být splněny ve lhůtě pro podání nabídky. Nebylo tudíž v rozporu s § 54 ZVZ je v zadávací dokumentaci uvést a stejně tak nebylo v rozporu s § 52 odst. 1 ZVZ podle nich postupovat.

Ke dni podání nabídky musí být splněny zákonem stanovené profesní kvalifikační předpoklady uvedené v § 54 ZVZ. V případě předmětných veřejných zakázek na poskytování

sociálních služeb vypsanych odvolatelem jsou relevantními profesními kvalifikačními předpoklady dle

- § 54 písm. a) ZVZ – předložení výpisu z evidence, je-li v ní uchazeč zapsán, přičemž touto evidencí je v daném případě registr poskytovatelů sociálních služeb vedený místně příslušným krajským úřadem;
- § 54 písm. d) ZVZ – předložení dokladu osvědčujícího odbornou způsobilost dodavatele, je-li pro plnění veřejné zakázky nezbytná podle zvláštních právních předpisů.

V daném případě je tímto zvláštním předpisem zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (dále jen „ZSS“). Ten stanovuje v § 78 odst. 1, že sociální služby lze poskytovat jen na základě oprávnění k poskytování sociálních služeb, není-li v § 83 a 84 stanoveno jinak, toto oprávnění vzniká rozhodnutím o registraci. Podmínkou této registrace je kromě jiného podle § 79 odst. 1 písm. d) ZSS vlastnické nebo jiné právo k objektu nebo prostorám, v nichž budou poskytovány sociální služby a podle písm. e) zajištění materiálních a technických podmínek odpovídajících druhu poskytovaných sociálních služeb.

Správce daně bez jakéhokoliv zdůvodnění chybně dovozuje, že dokladem osvědčujícím odbornou způsobilost dodavatele dle ustanovení § 54 písm. d) ZVZ je v případě veřejné zakázky na sociální služby rozhodnutí o registraci podle § 78 odst. 1 ZSS vztahované již k místu a k materiálním a technickým podmínkám sociálních služeb, o které se uchazeč ve veřejné zakázce uchází. Správce daně vůbec nevzal v úvahu, že podmínka odborné způsobilosti dodavatele dle ustanovení § 54 písm. d) ZVZ je dostatečně splněna, je-li uchazeč registrován k příslušnému druhu sociálních služeb, které poskytuje, byť v jiném místě a za jiných materiálních a technických podmínek.

Rozhodnutí o registraci musí podle § 81 odst. 2 ZSS kromě jiného obsahovat:

- druhy sociálních služeb, které budou poskytovány;
- formy poskytování sociálních služeb;
- místo nebo místa poskytování sociálních služeb;
- okruh osob, kterým budou sociální služby poskytovány;
- údaj o kapacitě poskytovaných sociálních služeb.

Základní druhy sociálních služeb jsou vyjmenovány v § 32 ZSS, a to sociální poradenství, služby sociální péče a služby sociální prevence. Ke každému základnímu druhu jsou potom v jednotlivých paragrafech uvedeny konkrétní druhy služeb. Např. druh sociální služby „terénní programy“ je definován v § 69 ZSS. Proto také zadávací dokumentace ke všem veřejným zakázkám určovala v předmětu zakázky požadovanou sociální službu odvolávkou na příslušný § ZSS, např. na § 69 ZSS. Prokázání registrace k takto vymezenému druhu sociální služby ke dni podání nabídky bylo také u všech uchazečů hodnoceno a bylo také splněno.

Zákonný požadavek na registraci nejenom druhu sociální služby, ale i dalších detailních údajů, vede k tomu, že např. každý nový rozvojový projekt poskytovatele, tj. rozšíření teritoria (oblasti působení), okruhu osob (cílové skupiny) nebo kapacity (např. počtu klientů podmíněného zvýšením počtu zaměstnanců), vyžaduje provedení rozšíření již existující registrace, nikoliv novou registraci. A právě předmětné veřejné zakázky na poskytování sociálních služeb byly pro možné uchazeče takovými rozvojovými projekty, které si vynucovaly, aby někteří uchazeči svoji registraci pouze rozšířili.

Jestliže by zadavatel postupoval podle právního názoru správce daně, tj. vyžadoval již v okamžiku podání nabídky, aby si uchazeč registroval k příslušné sociální službě rozšíření pro příslušné území Libereckého kraje, okruh osob, formy služeb a kapacitu dle zadávací dokumentace, potom by to vedlo k tomu, že by si každý uchazeč musel rozšířit registraci, aniž by v tu chvíli věděl, že tyto služby bude reálně poskytovat, tj. že rozšíření registrace je nutné.

Přitom, jak jsme již výše uvedli, je jednou z podmínek takového rozšíření registrace doklad o vlastnickém nebo jiném právu k objektu nebo prostorám, v nichž budou sociální služby

poskytovány. Pokud by se tak ucházel o zakázku uchazeč, který v Libereckém kraji dosud nepůsobil, potom by si k zajištění předmětu veřejné zakázky musel v Libereckém kraji zřídit provozovnu, a to bez toho, aniž by věděl, že služby bude poskytovat. Tím by mohlo dojít ke zvýhodnění uchazečů, kteří jsou v Libereckém kraji etablováni a naopak ke znevýhodnění uchazečů, kteří zde dosud nepůsobil. Ti druhí by v případě neúspěchu museli nést i případné zmařené náklady z titulu uzavírání a následného vypovídání smluvních vztahů.

Obdobný příklad by platil pro povinnost rozšíření registrace z titulu zvýšení okruhu cílových osob a kapacity uchazeče. Zde by opět byli dosud „malí“ poskytovatelé služeb nuceni zajistit rozšíření registrace spojené s nezbytným navýšením svých pracovníků, aniž by měli jistotu, že zakázku získají. I zde by nutně došlo ke zvýhodnění větších poskytovatelů sociálních služeb před menšími.

V ustanovení § 6 ZVZ se stanovují zásady postupu zadavatele: „Zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace.“ Smyslem těchto zásad je kromě jiného zamezit snaze zadavatelů okruh možných uchazečů zmenšovat a naopak umožnit, aby nabídku mohl podat co nejširší okruh zájemců. Je zřejmé, že interpretace § 54 písm. d) ZVZ dle správce daně by v případě veřejných zakázek na sociální služby okruh možných uchazečů zásadně omezila. Vedla by i k porušení zásady nediskriminace z důvodu, že zadavatel stanovil nepřiměřené požadavky na prokázání splnění kvalifikace, čímž by omezil účast určité skupiny dodavatelů (viz komentář právního systému ASPI k § 6 ZVZ). Zásady uvedené v § 6 ZVZ jsou přitom určující při aplikaci dalších ustanovení, která de facto musí tyto zásady naplňovat. Uplatnění ustanovení zákona o veřejných zakázkách způsobem, který by vedl k nedodržení zásad dle § 6 ZVZ, by bylo nutně nezákonné.

Dodržování principu nediskriminace ukládá také závazná příloha rozhodnutí o poskytnutí dotace D9- Metodický pokyn pro zadávání zakázek OP LZZ verze 1.2 v části 1 bod 3 písm. c): „Princip nediskriminace spočívá v tom, že zadavatel je povinen v průběhu zadávání zakázky postupovat vždy tak, aby jeho jednáním nedošlo k diskriminaci žádného z dodavatelů. To znamená, že podmínky pro zadání zakázky musí být zadavatelem vždy stanoveny tak, aby zároveň umožňovaly výběr nejvhodnějšího dodavatele, ale na druhé straně neuzavíraly přístup jinému dodavateli do řízení, např. z důvodů, které nesouvisí s předmětem veřejné zakázky.“

Z toho všeho jasně plyne, že v případě veřejných zakázek na poskytování sociálních služeb je nutné považovat za splnění podmínky na profesní kvalifikační předpoklady dle § 54 písm. d) ZVZ předložení osvědčení o registraci pouze k příslušnému druhu sociální služby. Takto předložená registrace však v okamžiku podání nabídky nemusí zahrnovat údaje odpovídající formě, místům, okruhům osob a kapacitě sociální služby dle zadávací dokumentace. Tudíž stanovení povinnosti doložit rozšíření registrace až ve lhůtě odvozené od uzavření příslušné smlouvy není v rozporu s § 54 písm. d) ZVZ. Proto bylo zcela v souladu se zákonem o veřejných zakázkách stanovit pro všechny uchazeče stejnou dodatečnou lhůtu k rozšíření registrace v délce 30 dnů od reálného uzavření vysoutěžené smlouvy.

V této souvislosti si dovoluujeme poznamenat, že kontrolní orgány, včetně orgánů finanční správy, posuzují dodržování zásad stanovených v § 6 ZVZ, zejména dodržování zásady nediskriminace, velmi přísně a za její porušení je považováno jakékoliv konkrétnější nastavení např. technických parametrů soutěženého plnění nebo finančních ukazatelů uchazečů. Přitom se mnohdy ve skutečnosti u uchazečů nejedná o zásadní limitující hledisko k podání nabídky, jako by se jednalo v případě kompletní registrace uchazeče o poskytování sociálních služeb. Dále si dovoluujeme vyslovit předpoklad, že při stanovení zadávací dokumentace dle právního názoru správce daně, by celý projekt na malém počtu uchazečů prakticky zhavaroval. Jen skutečně málo z nich by již mělo nebo si stihlo zajistit registraci v plném rozsahu ve lhůtě pro podání nabídek. To by ale bylo v rozporu jak s účelem poskytnuté dotace, tak i s účelem zákona o veřejných zakázkách. Účelem a smyslem poskytnuté dotace a stejně tak zákona o veřejných zakázkách bylo vybrat poskytovatele příslušné sociální služby, nikoliv jej nevybrat.

Problematika poskytování sociálních služeb v režimu zákona o sociálních službách a zejména s tím spojená problematika registrace poskytovatelů sociálních služeb je komplikovaná a její osvojení činilo v minulosti potíže jak poskytovatelům, tak samotným správním orgánům. Proto odvolatel ve svém vyjádření ze dne 19. 2. 2014 správci daně navrhl detailní vysvětlení problematiky registrace a souvisejících správních činností pracovníky příslušného pracoviště Krajského úřadu Libereckého kraje, kteří provádějí registraci sociálních služeb v přenesené působnosti. Tuto možnost správce nevyužil, čímž nedostal své povinnosti zjišťovat rozhodné skutečnosti co nejúplněji, jak mu ukládá § 92 odst. 2 daňového řádu.“

Vyjádření odvolacího orgánu:

Odvod za porušení rozpočtové kázně správce daně vyměřil za porušení ustanovení § 52 odst. 1) zákona o veřejných zakázkách. Tohoto porušení se dopustil daňový subjekt tím, že v zadávací dokumentaci k veřejným zakázkám připustil předložení kvalifikačního dokladu v termínu, který je v rozporu s uvedeným ustanovením zákona o veřejných zakázkách.

V § 52 odst. 1) zákona o veřejných zakázkách je stanoveno: „V otevřeném řízení a ve zjednodušeném podlimitním řízení je dodavatel povinen prokázat splnění kvalifikace ve lhůtě pro podání nabídek. V případě otevřeného řízení se zavedením dynamického nákupního systému je dodavatel povinen prokázat splnění kvalifikace nejpozději s podáním předběžné nabídky“. Odvolací orgán na tomto místě poukazuje na skutečnost, že toto znění zákona bylo platné ve všech termínech, kdy byly kontrolovány veřejné zakázky vyhlášené.

Daňový subjekt v zadávací dokumentaci uvedl pod bodem 6.3 – Profesní kvalifikační předpoklady za b): „Doklad o oprávnění k podnikání ... rozhodnutí o registraci v úředně ověřené kopii v právní moci poskytovatele sociální služby vydané v souladu se zákonem č. 108/2006 Sb., o sociálních službách (ustanovení § 54 písm. d) zákona); přičemž druh poskytované sociální služby uvedené v registraci musí odpovídat předmětu veřejné zakázky.“

Zároveň zde uvedl: „Nemá-li uchazeč druh sociální služby odpovídající předmětu veřejné zakázky zaregistrovaný, je povinen tuto sociální službu zaregistrovat na příslušném krajském úřadě do 30 dnů od podepsání smlouvy“. V případě zjednodušeného podlimitního řízení je zde uvedeno: „Nemá-li uchazeč druh sociální služby odpovídající předmětu veřejné zakázky zaregistrovanou, je povinen předložit žádost o registraci této sociální služby či žádost o rozšíření této sociální služby.“

Odvolací orgán dospěl ke stejnému závěru jako správce daně a je toho názoru, že splnění profesního kvalifikačního předpokladu dle ustanovení § 54 písm. d) zákona o veřejných zakázkách prokáže ten dodavatel, který předložil „doklad osvědčující odbornou způsobilost dodavatele nebo osoby, jejímž prostřednictvím odbornou způsobilost zabezpečuje, je-li pro plnění veřejné zakázky nezbytná podle zvláštních právních předpisů“, a to v termínu stanoveném § 52 odst. 1 téhož zákona, tj. ve lhůtě pro podání nabídek. Zákon o veřejných zakázkách nepřipouští žádné výjimky z výše uvedených ustanovení. Na podporu tohoto názoru odvolací orgán odkazuje na odbornou literaturu k uvedené problematice, jedná se např. o komentář uvedený v systému ASPI (stav dle znění zákona o veřejných zakázkách v době zadání výběrového řízení). Stejný postoj zaujímá i odborná literatura, např. Vilém Podešva, Miloš Olík, Martin Janoušek, Jakub Stránský (Zákon o veřejných zakázkách, Komentář, 2. vydání, Praha; Wolters Kluwer ČR, a.s., 2011 s. 357) – k § 52 odst. 1): „Zákon velmi přesně stanoví dobu, ve které musí dodavatel prokázat splnění požadavků kladených Zákonem či zadavatelem na kvalifikaci, a to vždy v závislosti na příslušném druhu zadávacího řízení. Tyto doby musí být zadavatelem beze zbytku dodržovány a zadavatel by se dopustil porušení zákona, pokud by v souladu s § 60 nevyloučil toho dodavatele, který by předložil doklady či informace k prokázání kvalifikace až po uplynutí lhůt stanovených v komentovaném ustanovení.“

Zvláštním právním předpisem je v daném případě zákon č. 108/2006 Sb., o sociálních službách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o sociálních službách“). V § 78 odst. 1) zákona o sociálních službách je stanoveno: „*Sociální služby lze poskytovat jen na základě oprávnění k poskytování sociálních služeb, není-li v § 83 a 84 stanoveno jinak, toto oprávnění vzniká rozhodnutím o registraci.*“ Dle § 81 odst. 2) téhož zákona musí příslušného rozhodnutí o registraci obsahovat:

- „*označení poskytovatele sociálních služeb s uvedením údajů podle § 79 ...,*
- *název a místo zřízení nebo místo poskytování sociálních služeb,*
- *druhy sociálních služeb, které budou poskytovány,*
- *okruh osob, kterým budou sociální služby poskytovány,*
- *údaj o kapacitě poskytovaných sociálních služeb.*“

Z výše citovaných ustanovení zákona o veřejných zakázkách a zákona o sociálních službách vyplývá, že rozhodnutí o registraci, které splňuje předepsané náležitosti, je jediným možným dokladem osvědčujícím odbornou způsobilost dodavatele. V uvedených zákonech není zakotvena žádná výjimka, která by umožňovala v případě sociálních služeb nepožadovat kvalifikaci v rozsahu dle zvláštního zákona, tak jak učinil daňový subjekt v zadávací dokumentaci.

Dále odvolací orgán poukazuje na skutečnost, že v zadávací dokumentaci je naprosto pregnantně uvedeno: „Nemá-li uchazeč druh sociální služby odpovídající předmětu veřejné zakázky zaregistrovaný“. Ze zadávací dokumentace tak rozhodně nevyplývá, že odvolatel měl na mysli pouze rozšíření registrace tak, jak je uvedeno v odvolání.

Daňový subjekt jako zadavatel stanovil v zadávací dokumentaci způsob prokázání profesního kvalifikačního předpokladu „registrace k sociální službě“ v rozporu s § 52 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách, jelikož nepožadoval prokázání tohoto předpokladu ve lhůtě stanovené pro podání nabídek, ale prodloužil tuto lhůtu až na dobu do 30 dní po uzavření smlouvy. Odvolací orgán konstatuje, že daňový subjekt shora uvedeným způsobem překročil rámec zákona o veřejných zakázkách.

Názor daňového subjektu, že by interpretací § 54 písm. d) zákona o veřejných zakázkách tak, jak ji provedl správce daně, mohli být diskriminováni někteří uchazeči, odvolací orgán odmítá. Požadavek doložení registrace není nepřiměřeným požadavkem, ale naopak požadavkem zcela v souladu se zákonem o sociálních službách jako zvláštním právním předpisem dle § 54 písm. d) zákona o veřejných zakázkách. Okruh možných uchazečů zásadně vymezuje již samotný zákon o sociálních službách. Nemůže se proto jednat o požadavek diskriminační.

Dále v této části odvolatel také namítá, že základní druhy sociálních služeb jsou vyjmenovány v § 32 zákona o sociálních službách, a to sociální poradenství, služby sociální péče a služby sociální prevence. Ke každému základnímu druhu jsou potom v jednotlivých paragrafech uvedeny konkrétní druhy služeb. Např. druh sociální služby „terénní programy“ je definován v § 69 zákona o sociálních službách. Proto také zadávací dokumentace ke všem veřejným zakázkám určovala v předmětu zakázky požadovaný druh sociální služby odvolávkou na příslušný § zákona o sociálních službách, např. na § 69 zákona o sociálních službách. Prokázání registrace k takto vymezenému druhu sociální služby ke dni podání nabídky bylo také u všech uchazečů hodnoceno a bylo také splněno.“

Odvolací orgán k tomu dokládá:

Ve zprávě o daňové kontrole není přesně vymezeno, kterou náležitost registrace nabídky neobsahovaly (viz str. 22), ale z předloženého spisového materiálu bylo odvolacím orgánem zjištěno, že v níže uvedených případech neměl vybraný uchazeč registrovanou poptávanou sociální službu vůbec:

- OŘ/14/2009 – poptávána byla služba „Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež“. Vítěz – Diakonie ČCE – středisko v Jablonci nad Nisou, měl registrovanou pouze „pečovatelskou službu“.
- OŘ/21/2009 – poptávána byla služba „Domy na půl cesty“. Vítěz – Liberecké romské sdružení, mělo registrovány pouze služby „terénní programy“ a „nízkoprahová zařízení pro děti a mládež“.
- OŘ/24/2009 – poptávána byla služba „Nízkoprahová zařízení pro děti a mládež“. Vítěz – Farní charita Česká Lípa, měl registrovanou pouze službu „azylové domy“.
- OŘ/25/2009 – poptávána byla služba „Sociálně terapeutické dílny“. Vítěz – Domov pro mentálně postižené v Liberci – Harcově, měl registrovány pouze služby „domovy pro osoby se zdravotním postižením, chráněné bydlení a centra denních služeb“.
- OŘ/28/2009 – poptávána byla služba „Podpora samostatného bydlení“. Vítěz – ADVAITA, o.s., měl registrovány pouze služby „terapeutické komunity, odborné sociální poradenství a služby následné péče“.

Z uvedeného přehledu je zřejmé, že v daných případech nebyla uchazečem prokázána registrace poptávané sociální služby.

S názorem odvolatele, že pokud správce daně nevyužil jím nabízenou možnost detailního vysvětlení problematiky registrace a souvisejících správních činností pracovníky příslušného pracoviště Krajského úřadu Libereckého kraje, tak nedostal své povinnosti zjišťovat rozhodné skutečnosti co nejúplněji, jak mu ukládá § 92 odst. 2 daňového řádu, odvolací orgán nesouhlasí. Správce daně dbal, aby skutečnosti rozhodné pro správné zjištění a stanovení odvodu byly zjištěny co nejúplněji, a není v tom vázán jen návrhy daňových subjektů. Vzhledem k tomu, že výklad k § 52 odst. 1) zákona o veřejných zakázkách i k § 78 odst. 1) zákona o sociálních službách je jasně dán a ze strany správce daně bylo prokázáno porušení zákona o veřejných zakázkách daňovým subjektem, nebylo nutné využít nabízenou možnost konzultace.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitky v této části odvolání odmítá.

2) Nesplnění kvalifikace u 17 veřejných zakázek

V této části odvolatel uvedl: „Správce daně u šesti veřejných zakázek uvedl, že zadavatel nevyločil z dalšího řízení uchazeče, kteří nedoložili kvalifikaci ve lhůtě pro podání nabídky, nýbrž až ve 30denní lhůtě od podpisu smlouvy, tj. v souladu se zadávací dokumentací. Jedná se o zakázky uvedené v tabulce 3.1 Stanoviska správce daně k vyjádření ke kontrolním zjištěním ze dne 19. 2. 2014:

OŘ/14/2009 – Jablonecko, Diakonie ČCE,

OŘ/21/2009 – Kraj liberecký, Liberecké romské sdružení, o. s.,

OŘ/23/2009 – Liberecko, NADĚJE, o. s.,

OŘ/24/2009 – Liberecko, Člověk v tísni,

OŘ/28/2009 – Kraj liberecký, ADVATIA, o. s.,

OŘ/10/2010 – Česká Lípa, Most k naději.

Zde se odvoláváme na argumentaci uvedenou v předchozím bodě, kde jsme prokázali, že stanovení této 30denní lhůty bylo plně v souladu se zákonem o veřejných zakázkách. Proto i reálné splnění takto legálně odvolatelem stanovené lhůty nemůže být porušením tohoto zákona.

V případě dalších 11 veřejných zakázek správce daně konstatoval nesplnění podmínky registrace ani ve 30denní lhůtě od uzavření smlouvy. Konkrétně se dle tabulky 3.2. téhož stanoviska jedná o ty zakázky:

OŘ/12/2009 – Jablonecko D.R.A.K., jediný uchazeč,

OŘ/12/2009 – Českolipsko, D.R.A.K., dva uchazeči,

OŘ/12/2009 – Semilsko, D.R.A.K., dva uchazeči,

OŘ/16/2009 – Liberecko, Liberecké romské sdružení, o. s., tři uchazeči,

OŘ/16/2009 – Českolipsko, Liberecké romské sdružení, o. s., tři uchazeči,

OŘ/17/2009 – Jablonecko, Rytmus Liberec, o.p.s., jediný uchazeč,

OŘ/18/2009 – Českolipsko, FOKUS Liberec, o. s., jediný uchazeč,

OŘ/24/2009 – Českolipsko, Farní charita Česká Lípa, dva uchazeči,

OŘ/25/2009 – Liberecko, Domov pro mentálně postižené, jediný uchazeč,

OŘ/08/2010 – Náhlov, Zákupy, Hrádek, Liberecké romské sdružení, o. s., jediný uchazeč,

OŘ/08/2010 – Náhlov, Zákupy, Hrádek, Liberecké romské sdružení, o. s., dva uchazeči.

Jak jsme již uvedli v bodě 1, k rozšíření registrace musel vybraný uchazeč doložit vlastnické nebo jiné právo k objektu nebo prostorám, v nichž budou poskytovány sociální služby (§ 79 odst. 1 písm. d) ZSS) a zajištění materiálních a technických podmínek odpovídajících druhu poskytovaných sociálních služeb (§ 79 odst. 1 písm. e) ZSS). Současně muselo proběhnout příslušné správní řízení a rozšíření registrace u uchazečova místně příslušného krajského úřadu. Tyto úkony byly pro některé uchazeče objektivně náročnější, než pro ty, kteří tyto úkony nemuseli zajišťovat v takovém rozsahu. V zájmu zachování rovných podmínek, tj. dodržení zásad podle § 6 ZVZ, umožnil odvolatel prodloužení lhůty k rozšíření registrace.

V pěti případech se o zakázku ucházel dokonce jen jeden uchazeč, takže jeho vyloučení kvůli nesplnění profesní lhůty by vedlo k tomu, že příslušná zakázka by se nerealizovala, a to jen a jen z ryze formálního důvodu. V ostatních 4 případech, kdy existoval ještě jeden uchazeč a ve 2 případech dva uchazeči, neměl odvolatel žádnou garanci, že další uchazeč v pořadí by rozšíření registrace v 30denní lhůtě zvládnul, takže i v tomto případě by vyloučení uchazeče z formálního důvodu mohlo vést k situaci, že zakázka nebude realizována. Navíc z pohledu efektivity převést realizaci zakázky na druhého uchazeče v pořadí je nutně nevýhodné.

Smyslem zákona o veřejných zakázkách je uchazeče vybrat a nikoli nevybrat. Stejně tak smyslem poskytnutí dotace bylo poskytovat sociální služby a nikoliv je neposkytovat a připravené projekty nerealizovat. Proto formalistické trvání na 30denní lhůtě pro rozšíření registrace nelze považovat za porušení rozpočtové kázně. Ostatně skutečnost, že všech dotčených uchazečů rozšíření registrace, byť v delší lhůtě doložilo, svědčí tomu, že postup zvolený odvolatelem byl správný a legitimní, neboť tyto dílčí projekty byly reálně zahájeny.“

Vyjádření odvolacího orgánu:

Jak již bylo odvolacím orgánem vysvětleno v odůvodnění k části 1) Porušení zákona o veřejných zakázkách – zadání kvalifikačních předpokladů, daňový subjekt porušil zákon o veřejných zakázkách již v průběhu zadávacího řízení. Tím, že daňový subjekt v zadávací dokumentaci připustil doložení profesního kvalifikačního předpokladu do 30 dnů od podepsání smlouvy, tj. v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, porušil ustanovení § 52 odst. 1 téhož zákona. Odvolací orgán konstatuje, že tyto v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách zadané veřejné zakázky měly být zrušeny a zadány znovu.

Vzhledem k tomu, že odvolatel nezrušil chybně zadané veřejné zakázky a ve výběru dodavatele pokračoval, dopustil se porušení ustanovení § 60 odst. 1) zákona o veřejných zakázkách, které ukládá: „Dodavatel, který nesplní kvalifikaci v požadovaném rozsahu ... musí být veřejným zadavatelem vyloučen z účasti v zadávacím řízení.“ Kvalifikaci dle ustanovení § 54 písm. d) zákona o veřejných zakázkách je rozhodnutí o registraci (§ 78

odst. 1) zákona o sociálních službách), které obsahuje všechny náležitosti stanovené § 79 zákona o sociálních službách. Proto všechny nabídky, které neobsahovaly kvalifikační předpoklad, tj. registraci poptávané sociální služby, měly být v souladu s citovaným § 60 zákona o veřejných zakázkách vyřazeny. Odvolací orgán podotýká, že správce daně ve zprávě o daňové kontrole (viz strana 10 až 11) pouze pro úplnost rozdělil tyto nabídky na dvě skupiny. Do první zařadil ty nabídky, kde uchazeč kvalifikaci doložil v termínu dle zadávací dokumentace, a do druhé pak byly zařazeny nabídky, kde uchazeč nedodržel ani termín stanovený zadávací dokumentací. V případě druhé skupiny se pokusil napravit odvolatel stav tím, že s uchazeči uzavřel Dohodu o narovnání ke smlouvě o poskytování sociálních služeb, ve které je uvedeno, že období od podpisu smlouvy do vydání rozhodnutí o registraci bude považováno za období přípravy na poskytování daného druhu služby. Na tomto místě je třeba připomenout, že Dohoda o narovnání však neřeší cenu plnění, případně její změnu a fakticky zkracuje dobu, po kterou bude konkrétní sociální služba poskytována.

Odvolací orgán znovu opakuje, že odvolatelem byl porušen zákon o veřejných zakázkách (§ 52 odst. 1) již v průběhu zadávacího řízení a následně pak (§ 60 odst. 1) tím, že nebyly vyřazeny nabídky, které neobsahovaly kvalifikační předpoklad – registraci sociální služby.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námítky v této části odvolání odmítá.

3) Odeslání oznámení o výběru nejvhodnější nabídky šestý pracovní den

„Správce daně u veřejných zakázek OŘ/13/2009, OŘ/15/2009, OŘ/16/2009, OŘ/17/2009 a OŘ/18/2009 konstatoval, že oznámení o výběru nejvhodnější nabídky byla odeslána až šestý pracovní den ode dne přijetí usnesení Rady Libereckého kraje. Zde především namítáme, že usnesení rady kraje je sice podle § 58 odst. 2 zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, platné, ale za účinné je lze považovat až ověřením zápisu z jednání rady v souladu s § 58 odst. 3 téhož zákona.

Dále je nutno vzít v úvahu ne zcela jednoznačné vymezení oné pětidenní lhůty. Ustanovení § 81 odst. 2 ZVZ totiž zní: „Zadavatel odešle oznámení o výběru nejvhodnější nabídky do 5 pracovních dnů po rozhodnutí podle odstavce 1 všem uchazečům, kteří nebyli vyloučeni z účasti v zadávacím řízení.“ V legislativní praxi se zpravidla užívá k vymezení počátku běhu lhůty „ode dne“, tj. v daném případě by se použilo: „... do 5 pracovních dnů ode dne přijetí rozhodnutí ...“ Zde se však užilo: „... do 5 pracovních dnů po rozhodnutí ...“

V komentáři právního systému ASPI k tomuto ustanovení se v důsledku toho uplatnil výklad, že se uvedená lhůta počítá ode dne následujícího po učinění rozhodnutí: „Pro odeslání oznámení o výběru nejvhodnější nabídky stanoví zákon zadavateli lhůtu v délce pěti pracovních dnů ode dne následujícího po učinění rozhodnutí (schváleno všemi orgány zadavatele tak, aby bylo rozhodnutí platné, zejména pokud jde o orgány územních samosprávných celků).“ Při uplatnění tohoto výkladu byla opět lhůta pro odeslání oznámení zachována.

A konečně stanovená lhůta pěti pracovních dnů je pouze lhůtou pořádkovou bez přímých sankcí při jejím nedodržení, tudíž i bez sankce ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Její nedodržení také žádného z uchazečů nekrátí na jeho právech, v daném případě na právu podat námítky v 15denní lhůtě ode dne doručení oznámení. Nedodržení této lhůty tak nelze považovat za porušení zákona o veřejných zakázkách ve smyslu podmínek o poskytnutí dotace. Smyslem této podmínky je zajistit vynaložení dotačních prostředků na plnění veřejné zakázky, která proběhne férově vůči všem uchazečům. Případné bagatelní (jednodenní) nedodržení procesní lhůty porušením této podmínky v žádném případě není.“

Vyjádření odvolacího orgánu:

Správce daně při hodnocení dodržení lhůty pro odeslání oznámení o výběru nejvhodnější nabídky postupoval zcela v souladu s výkladem zákona o veřejných zakázkách. Odvolací orgán z doloženého spisového materiálu zjistil, že předmětné usnesení Rady Libereckého kraje je ze dne 8. 9. 2009, tj. úterý. Pro odeslání oznámení o výběru nejvhodnější nabídky stanoví zákon zadavateli lhůtu v délce pěti pracovních dnů ode dne následujícího po učinění rozhodnutí (schválení všemi orgány zadavatele tak, aby bylo rozhodnutí platné, zejména pokud jde o orgány územních samosprávných celků). Konec stanovené lhůty tak končil dnem 15. 9. 2009, tj. opět v úterý. Správcem daně bylo prokázáno, že oznámení o výběru nejvhodnějších nabídek byla odeslána dne 16. 9. 2009.

Námítka odvolatele, že stanovená lhůta pěti pracovních dnů je pouze lhůtou pořádkovou bez přímých sankcí při jejím nedodržení, tudíž i bez sankce ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, a že její nedodržení žádného z uchazečů nekrátí na jeho právech, (v daném případě na právu podat námitky v 15denní lhůtě ode dne doručení oznámení), je v daném případě zavádějící.

Odvolací orgán shrnuje, že vzhledem k tomu, že odvolatel je veřejným zadavatelem, je povinen při zadávání veřejných zakázek postupovat dle zákona o veřejných zakázkách. Ve shora uvedeném případě nebyla odvolatelem dodržena lhůta stanovená § 81 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách.

Na podporu tohoto názoru odvolací orgán odkazuje na odbornou literaturu k uvedené problematice, jedná se např. o komentář uvedený v systému ASPI k § 81 odst. 2 (dle znění zákona o veřejných zakázkách v době zadání výběrového řízení): „*Po učiněném rozhodnutí o výběru nejvhodnější nabídky je zadavatel povinen odeslat oznámení o výběru nejvhodnější nabídky všem uchazečům, kteří nebyli z účasti v zadávacím řízení (popř. z řízení na základě rámcové smlouvy dle § 92 nebo z dynamického nákupního systému) vyloučeni. Pro odeslání oznámení o výběru nejvhodnější nabídky stanoví zákon zadavateli lhůtu v délce pěti pracovních dnů ode dne následujícího po učinění rozhodnutí (schválení všemi orgány zadavatele tak, aby bylo rozhodnutí platné, zejména pokud jde o orgány územních samosprávných celků). Důkazní břemeno ohledně včasného odeslání oznámení nese zadavatel. Zákon nestanoví zadavateli povinnost odeslat oznámení o výběru nejvhodnější nabídky všem uchazečům ve shodný den; v takovém případě je ovšem třeba (a nejen v tomto případě) počítat s rozdílným počátkem běhu 15denní lhůty pro podání případných námitek dle § 110 odst. 4 a s tím souvisejícím okamžikem, kdy může zadavatel uzavřít s vybraným uchazečem smlouvu dle § 82 odst. 2.*“

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitky v této části odvolání odmítá.

4) Uzavření smluv po zákonné lhůtě

V této části odvolatel uvedl: „*Správce daně uvádí, že u výběrových řízení OŘ/15/2009, OŘ/18/2009, OŘ/21/2009, OŘ/23/2009, OŘ/24/2009, OŘ/25/2009, OŘ/27/2009 a OŘ/28/2009 nebyly uzavřeny smlouvy s vybranými uchazeči do 15 dnů od uplynutí lhůty k podání námitek. K tomu uvádíme, že smlouvy byly v daných případech uzavřeny na základě rozhodnutí rady kraje o výběru nejvhodnější nabídky dne 2. 9. 2010 a 16. 2. 2010. Hejtman výkon tohoto rozhodnutí nepozastavil (§ 62 zákona o krajích), tudíž byl povinen smlouvy podepsat v souladu s rozhodnutím rady kraje. Za den uzavření smluv tak lze z věcného hlediska považovat den rozhodnutí rady kraje, neboť nebylo již možné je nepodepsat.*

Dále i zde platí, že nedodržení 15denní lhůty k uzavření smlouvy v situaci, kdy zadavatel smlouvu k podpisu vybraným uchazečům postoupil včas, ti ji ve lhůtě podepsali, ale zadavatel v důsledku organizačních postupů opatřil smlouvu datem po uplynutí lhůty v rádech dní, nelze považovat za porušení ZVZ ve smyslu podmínek o poskytnutí dotace.

Smyslem této podmínky je zajistit vynaložení dotačních prostředků na plnění dodavatelem, který byl vybrán podle zákona o veřejných zakázkách, a to bylo beze zbytku splněno. Případné několikadenní nedodržení procesní lhůty k uzavření smlouvy porušením této podmínky v žádném případě není. Uvedená 15denní lhůta je pouze lhůtou pořádkovou bez přímých sankcí při jejím nedodržení, tudíž i bez sankce ze strany Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže. Účelem stanovení zákonné lhůty je přimět zadavatele a uchazeče k co nejrychlejšímu uzavření smlouvy a tento účel ve všech daných případech naplněn byl. Odkazujeme i zde na komentář právního systému ASPI k § 82 ZVZ.“

Vyjádření odvolacího orgánu:

S názorem odvolatele, že za den uzavření smluv lze z věcného hlediska považovat den rozhodnutí rady kraje, neboť již nebylo možné je nepodepsat, odvolací orgán nesouhlasí. I v tomto případě odvolací orgán odvolatele znovu odkazuje na znění zákona o veřejných zakázkách, konkrétně na znění § 82 odst. 2: „*Pokud nebyly ve stanovené lhůtě podány námitky podle § 110 odst. 4, uzavře zadavatel smlouvu s vybraným uchazečem do 15 dnů po uplynutí lhůty pro podání námitek. Smlouvu uzavře zadavatel v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, popřípadě upraveným podle § 32.*“

Správcem daně bylo zjištěno a prokázáno, že u shora odvolatelem uvedených výběrových řízení (viz podrobná tabulka na str. 11 zprávy o daňové kontrole - bod c) § 82 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách) došlo k uzavření smluv s vybraným uchazečem po stanoveném termínu, a tím i k porušení § 82 odst. 2 zákona o veřejných zakázkách.

Z uvedených důvodů odvolací orgán námitku v této části odvolání odmítá.

5) Uzavření smluv na nižší počet podpořených osob

V této části odvolatel uvedl: „*Správce daně tvrdí, že u veřejných zakázek OŘ/16/2009 (pro část A a C), OŘ/8/2010 a OŘ/10/2010 zadavatel nevyločil uchazeče Liberecké romské sdružení z důvodu, že uchazeč v návrhu smlouvy o dílo, jež byla součástí nabídky uchazeče, uvedl rozsah sociální služby v počtu osob, jenž byl nižší než počet podpořených osob poptávaných v zadávací dokumentaci. Toto zjištění musíme odmítnout, neboť uchazeč v návrhu smlouvy neuvedl počet podpořených osob, nýbrž v případě zakázek na terénní programy OŘ/16/2009 (pro část A a C) a OŘ/10/2010 počet současně řešených zakázek 160 a v případě zakázky na nízkoprahové zařízení OŘ/08/2010 kapacitu zařízení 80 s tím, že kapacitu lze navýšit. Tyto číselné údaje nelze proto srovnávat bez dalšího dokazování s údaji v zadávacích dokumentacích. Již tato nedostatečnost důkazního řízení činí kontrolní zjištění nepřezkoumatelným a tudíž nezákonným.*

Liberecké romské sdružení ve svých nabídkách k výše uvedeným čtyřem veřejným zakázkám počty podpořených osob ve shodě se zadávací dokumentací na několika místech uvedlo, co dokládáme kopiemi příslušných částí všech čtyř nabídek (příloha č. 1) V návrhu smlouvy, jež byla součástí nabídky, nebyl sice tento údaj explicitně uveden, ale v nabídce byl dostatečně popsán vztah mezi počtem současně řešených zakázek (tj. osobní cíl uživatele), počtem podpořených osob a počtem pracovníků.

Hodnotící komise se důsledně řídila ustanovením § 76 odst. 1 ZVZ: „Hodnotící komise posoudí nabídky uchazečů z hlediska splnění zákonných požadavků a požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách ... nabídky, které tyto požadavky nesplňují, musí být vyřazeny ...“ Porovnávala tak nabídku uchazeče v plném rozsahu se zadávacími podmínkami. Odvolatel (hodnotící komise) přitom neindikoval žádný rozdíl mezi svými požadavky coby zadavatele uvedené v zadávací dokumentaci a nabídkou uchazeče. Považujeme za nepřijatelné zužovat nabídku uchazeče pouze na text smlouvy. Nabídka je komplex dokumentů, které měl správce daně posoudit v celém jejich rozsahu. Ve fázi vyhodnocování nabídek neexistoval žádný právně relevantní důvod vyloučit uchazeče jen proto, že v návrhu smlouvy uvedl jinou jednotku k určení počtu podpořených osob.

V následných fázích veřejné zakázky potom platilo, že rozhodující pro plnění zakázky v souladu se zadávací dokumentací a nabídkou uchazeče nebyla pro odvolatele forma a číselná hodnota ukazatele kapacity zajišťovaných sociálních služeb navržená ve smlouvě, nýbrž skutečný počet podpořených osob, tj. skutečné plnění tohoto ukazatele stanoveného v zadávací dokumentaci a zejména v nabídce uchazeče.

Za tím účelem zadavatel počty podpořených osob kontroloval a dle jeho evidence činil počet skutečně podpořených osob u projektu

- OŘ/16/2009 Liberecko a Frýdlantsko bylo podpořeno 293 osob za 24 měsíců, zadávací dokumentace požadovala 660 podpořených osob za 38 měsíců a v nabídce byl uveden počet 800 osob;*
- OŘ/16/2009 Českolipsko bylo podpořeno 309 osob za 24 měsíců, zadávací dokumentace požadovala 600 podpořených osob za 38 měsíců a v nabídce byl uveden počet 600 osob;*
- OŘ/08/2010 bylo podpořeno 147 osob za 15 měsíců, zadávací dokumentace požadovala 240 podpořených osob za 27 měsíců a v nabídce byl uveden počet 240 osob;*
- OŘ/10/2010 oblast Náhlov, Hrádek n.N. a Zákupy bylo podpořeno 131 osob za 15 měsíců, zadávací dokumentace požadovala 290 podpořených osob za 27 měsíců a v nabídce byl uveden počet 290 osob.*

Zákon o veřejných zakázkách tak byl v tomto bodě beze zbytku dodržen.

Průběžné nedodržování skutečného počtu osob ze strany Libereckého romského sdružení bylo jedním z důvodů předčasného ukončení uzavřených smluv a z toho vyplývající nedodržení v zadávací dokumentaci i v nabídce uvedeného počtu podpořených osob. Tato skutečnost však nemůže být považována za porušení zákona o veřejných zakázkách z důvodu nevyloučení uchazeče. V této fázi se již jednalo o neplnění smluvního závazku, jenž byl výsledkem uzavřené veřejné zakázky, a vyloučit uchazeče již nebylo možné. Naopak, předčasné vypovězení smlouvy je nutno považovat za důsledné dodržení ZVZ.

Vyjádření odvolacího orgánu:

Argumenty z této části odvolání použil odvolatel již ve svém podaném vyjádření k výsledku kontrolního zjištění ze dne 19. 2. 2014 (zaevidováno dne 26. 2. 2014 pod č. j. 320453/14). Správce daně se s těmito argumenty přehledně a dostatečně vypořádal již v protokolu k projednání zprávy o daňové kontrole č. j. 932601/14/2600-04702-500687 (strana 4 až 7), který byl podepsán zástupcem daňového subjektu Mgr. Petrem Tulpou dne 12. 6. 2014. S důvody, které v předmětném protokolu uvedl správce daně, odvolací orgán souhlasí a odkazuje na ně. Tvzení odvolatele, že důkazní řízení bylo nedostatečné, odvolací orgán odmítá jako neodůvodněné.

6) Stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně

V této části odvolatel uvedl: „V tomto bodě chceme poukázat na rozdílný postup dvou orgánů státní správy při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně podle části IV rozhodnutí o poskytnutí dotace. Zatímco správce daně stanovil odvod ve výši odpovídající výši poskytnuté dotace, Auditní orgán Ministerstva financí ve své zprávě ze dne 16. 12. 2013 u svých kontrolních zjištění, která označuje za porušení zákona o veřejných zakázkách, stanovuje odvod ve výši 0,1 % nebo 0,3 % z hodnoty dotace (příloha č. 2).

Dotázali jsme se za tím účelem vedoucí auditorského týmu Ing. Pavlína Uhrové na postup auditního orgánu při výpočtu výše odvodu. Vedoucí týmu nám telefonicky dne 4. 2. 2014 sdělila, že postupovali podle bodů 2.2 (0,1 %) a 2.3 (0,3 %) části IV rozhodnutí. Nedodržení zákona o veřejných zakázkách v jimi zjištěných případech považovali za nedodržení metodického pokynu D9 – Metodický pokyn pro zadávání zakázek OP LZZ verze 1.2., tj. postupovali podle bodu 2.2 části IV rozhodnutí se sazbou 0,1 %. Avšak v případě,

že se o veřejnou zakázku ucházel více než jeden uchazeč, považovali to za porušení povinností, které podstatně ovlivnilo nebo mohlo ovlivnit výběr nejvhodnější nabídky, a postupovali podle bodu 2.3 části IV rozhodnutí se sazbou 0,3 %.

Správce daně tak interpretuje zásadní ustanovení rozhodnutí o poskytnutí dotace jinak než Auditní orgán Ministerstva financí. Pochybnost, daná v daném případě tím, že interpretace části IV rozhodnutí o poskytnutí dotace jednoho orgánu státní správy je v rozporu s interpretací jiného orgánu státní správy, je důvodem k uplatnění principu in dubio mitius, tj. v pochybnostech uplatnit vůči subjektu mírnější postup.

Správce daně dále rezignoval na stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně za jím uvedená jednotlivá kontrolní zjištění. Omezil se na stanovení rozpočtové kázně v maximální výši odpovídající kontrolnímu zjištění, k němuž se vyjadřujeme v bodě 1. To spočívá v tom, že zadávací dokumentace ke všem 24 veřejným zakázkám byly v rozporu se ZVZ, a tudíž odvod za porušení rozpočtové kázně odpovídá podle správce daně součtu dotací připadajících na jednotlivé veřejné zakázky. V bodě 1 prokazujeme, že správce daně neinterpretuje zákon o veřejných zakázkách správně, a pokud odvolací orgán naši argumentaci přijme a toto kontrolní zjištění odmítne jako nezákonné, potom odvod za porušení rozpočtové kázně bude součtem pouze dotací (resp. 0,1 % nebo 0,3 % z celkové dotace) připadajících na konkrétní veřejné zakázky, u nichž odvolací orgán našim odvolacím důvodům nevyhoví.“

Vyjádření odvolacího orgánu:

K poukázání odvolatele na rozdílný postup dvou orgánů státní správy při stanovení výše odvodu za porušení rozpočtové kázně podle části IV Rozhodnutí odvolací orgán podotýká, že v rámci odvolacího řízení není kompetentní vyjadřovat se k závěrům učiněným příslušným auditním orgánem.

Správce daně se při správě odvodů za porušení rozpočtové kázně řídí procesním předpisem, kterým je daňový řád, hmotněprávním předpisem jsou pak rozpočtová pravidla v rozhodném znění. Správce daně vždy vychází z podmínek a postihů nastavených v příslušných rozhodnutích o poskytnutí dotace poskytovatelem. V této souvislosti odvolací orgán zdůrazňuje, že rozpočtová pravidla v rozhodném znění neumožňují správci daně v rozhodnutích o poskytnutí dotace sankce stanovené poskytovatelem jakkoliv korigovat.

Prověření podmínek, jejichž splnění bylo podmíněno Rozhodnutím, provedl správce daně daňovou kontrolou dle § 89 a násl. daňového řádu. Správce daně provedl kontrolu skutečností rozhodných pro vznik povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně dle § 44 rozpočtových pravidel v rozhodném znění. Z toho vyplývá, že správce daně posuzoval, zda byly splněny podmínky, za kterých byly veřejné prostředky poskytnuty, a k jejichž dodržování se odvolatel podpisem Rozhodnutí zavázal.

Audit operace byl vykonán ve smyslu čl. 62 odst. 1 písm. b) nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 ze dne 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti a o zrušení nařízení (ES) č. 1260/1999, tedy podle jiných pravidel. Auditní orgán nemá pravomoc konstatovat porušení rozpočtové kázně a správce daně či odvolací orgán není závěry auditního orgánu vázán. V tomto případě navíc auditní orgán učinil závěr neodpovídající podmínkám, které jsou uvedeny v Rozhodnutí.

Při vyčíslení odvodu za porušení rozpočtové kázně vycházel správce daně ze znění podmínek, které poskytovatel stanovil Rozhodnutím, konkrétně z jeho části IV. nazvané Sankce. Pod bodem 2. Diferenciace odvodu za porušení rozpočtové kázně dle závažnosti porušení podmínek je mimo jiné uvedeno:

2.2 Odvod ve výši 0,1 % z celkové částky dotace bude vyměřen v případě porušení povinností stanovených v části II bodě 8.1 Rozhodnutí, nejedná-li se o případ uvedený v části IV. v bodě 2.3 nebo o porušení povinností stanovených zákonem o veřejných zakázkách.

2.3 V případě, že

- dojde k porušení povinností stanovených částí II bodu 8.1. Rozhodnutí po vyplacení jakékoliv částky dotace, resp. bylo rozhodnuto o porušení rozpočtové kázně příslušných územním finančním orgánem podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel,
 - porušením těchto povinností byl podstatně ovlivněn nebo mohl být ovlivněn výběr nejvhodnější nabídky a
 - nejedná se o porušení povinností stanovených zákonem o veřejných zakázkách,
- bude odvod za porušení rozpočtové kázně vyměřen dle § 44a odst. 4 písm. b) rozpočtových pravidel ve výši 0,3% z celkové částky dotace.

Z uvedeného je zřejmé, že odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 0,1 % nebo 0,3 % z celkové částky dotace lze stanovit pouze v případě, kdy nebyly porušeny povinnosti stanovené zákonem o veřejných zakázkách.

Daňový subjekt měl jako veřejný zadavatel povinnost při zadávání veřejných zakázek postupovat dle zákona o veřejných zakázkách a Rozhodnutím bylo také určeno, že má postupovat i dle pokynu D9 -Metodický pokyn pro zadávání zakázek OP LZZ verze 1.2. Jde však o kumulaci povinností, nikoliv vyloučení postupu dle zákona o veřejných zakázkách a dodržování pokynu D9, jak nesprávně vykládá podmínky Rozhodnutí odvolatel.

Provedenou kontrolou bylo správcem daně zjištěno a přezkumem v odvolacím řízení potvrzeno, že ze strany daňového subjektu došlo k porušení zákona o veřejných zakázkách a porušení části II bodu 5 a 8 Rozhodnutí, a proto nemohl být stanoven odvod za porušení rozpočtové kázně dle části IV. bodů 2.2 a 2.3. Rozhodnutí. V daném případě musel správce daně postupovat dle znění bodu 2.6 část IV. Rozhodnutí, které zní: „*Porušení povinností neuvedených v části IV bodech 2.1 až 2.5 a 3 Rozhodnutí je porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) rozpočtových pravidel a povede podle § 44a odst. 4 písm. c) k odvodu za porušení rozpočtové kázně ve výši porušení rozpočtové kázně.*“

Závěrem odvolání odvolatel uvádí:

„Na základě všech výše uvedených skutečností a důkazů máme za to, že předmětné platební výměry byly vydány v rozporu s právními předpisy. Navrhujeme proto tímto, aby odvolací orgán přehodnotil stanovisko správce daně, poskytnuté dotace uznal v plném rozsahu za oprávněně použité a aby v návaznosti na podané odvolání zrušil napadený platební výměr s výjimkou částky 8 279,- Kč, která se započítává za nevyplacenou část dotace.“

Návrh na zrušení napadeného rozhodnutí nemůže odvolací orgán přijmout.

Správce daně postupoval v souladu se zákonem o rozpočtových pravidlech v rozhodném znění, když konstatoval porušení rozpočtové kázně a vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně.

Odvod byl vyměřen:

1. Za nakoupení vín sloužících jako propagační předměty (9 740,- Kč) – porušen bod 5. část II - Způsobilé výdaje Rozhodnutí. Proti této části odvodu odvolání nesměřuje, neboť uvedená částka nebyla poskytovatelem vyplacena a její příslušná část byla započtena do povinnosti provést odvod u napadeného rozhodnutí.

2. Za porušení zákona o veřejných zakázkách, protože odvolatel jako veřejný zadavatel byl povinen se tímto zákonem řídit. Byl porušen bod 8. část II – Zakázky Rozhodnutí. Ve všech kontrolovaných nadlimitních zakázkách a jedné zakázce ve zjednodušeném podlimitním řízení odvolatel porušil ustanovení § 52 odst. 1) zákona o veřejných zakázkách tím, že jako zadavatel připustil doložení kvalifikačního předpokladu, tj. registrace sociální služby, v termínu do 30 dnů od podepsání smlouvy, přestože zákon stanoví v uvedeném paragrafu povinnost dodavatele prokázat splnění kvalifikace ve lhůtě pro podání nabídek.
3. Vzhledem k tomu, že odvolatel nezrušil chybně zadané veřejné zakázky a ve výběru dodavatele pokračoval, porušil tak i ustanovení § 60 odst. 1) zákona o veřejných zakázkách, neboť ve 12 veřejných zakázkách nevyločil dodavatele, který nedoložil kvalifikaci ve lhůtě pro podání nabídek, dále ustanovení § 81 odst. 2 téhož zákona tím, že v případě 5 veřejných zakázek neodeslal oznámení o výběru nejvhodnější nabídky v termínu daném zákonem, dále ustanovení § 82 odst. 2) téhož zákona tím, že v případě 8 veřejných zakázek neuzavřel s vybraným uchazečem smlouvu v termínu daném zákonem a ustanovení § 76 odst. 1) a 6) téhož zákona tím, že v případě tří veřejných zakázek nevyločil nabídky uchazečů, které nebyly v souladu se zadávací dokumentací.

Odvolatel nedodržel výše uvedené podmínky Rozhodnutí a nesprávným postupem při provedení veřejných zakázek porušil rozpočtovou kázeň, za což mu byl vyměřen odvod do státního rozpočtu ve výši 15 481 207,- Kč.

Odvolací orgán k uvedeným zjištěním a stanovené výši porušení rozpočtové kázně uvádí, že v souladu s konstantní judikaturou správních soudů, zejména Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) se správce daně při stanovení sankce za porušení rozpočtové kázně měl zabývat závažností konkrétních porušení podmínek stanovených při poskytnutí dotace, zohlednit závažnost jednotlivých pochybení příjemce dotace ve vztahu k čerpané částce, posoudit, jaké byly dopady těchto pochybení, vymezit, jaká část dotace byla čerpána bezchybně, a tuto bezchybnou část zhodnotit v rámci proporcionality (např. rozsudek NSS č. j. 2 Afs 49/2013 – 34), neboť ze zákona o rozpočtových pravidlech přímo neplyne, že je pod pojmem částka, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň podle § 44a odst. 4 písm. c), je třeba vždy rozumět celou poskytnutou dotací, jak je uvedeno v rozsudku NSS č. j. 4 As 117/2014 – 39 (rozsudky dostupné na www.nssoud.cz).

Odvolací orgán proto posoudil konkrétní porušení odvolatele, jeho závažnost a dopady tohoto pochybení s ohledem na dodržení ustanovení zákona o veřejných zakázkách a podmínek Rozhodnutí, neboť v posuzovaném případě nebyl dán důvod k vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně dle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel v rozhodném znění v plné výši. K uvedenému odvolací orgán konstatuje:

– Ačkoliv odvolatel nepostupoval v rámci provedených výběrových řízení v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, když vybral jednotlivé vítězné dodavatele v rozporu s § 52 odst. 1 tohoto zákona, byly poskytnuté peněžní prostředky použity na účel stanovený Rozhodnutím.

– Účel dotace, tj. poskytování a rozvoj vybraných druhů sociálních služeb, především služeb prevence a jejich dostupnost osobám sociálně vyloučeným nebo ohroženým sociálním vyloučením na celém území Libereckého kraje, byl splněn.

– Dále je zapotřebí podotknout, že poskytnuté peněžní prostředky nebyly zneužity.

– Požadavek na splnění profesního kvalifikačního předpokladu „registrace k sociální službě“ u šesti vybraných dodavatelů nebyl sice splněn do doby podpisu smlouvy, ale byl splněn do termínu stanoveného v zadávací dokumentaci.

– Naopak v neprospěch odvolatele svědčí jeho nedůslednost, když kontrolovaná výběrová řízení nedokázal uskutečnit zcela v souladu s podmínkami Rozhodnutí, a ani v souladu se zákonem o veřejných zakázkách.

– Odvolatel jako veřejný zadavatel byl povinen dodržovat všechna ustanovení zákona o veřejných zakázkách.

Odvolací orgán sice s názorem odvolatele, že: „*Smyslem zákona o veřejných zakázkách je uchazeče vybrat a nikoli nevybrat. Stejně tak smyslem poskytnutí dotace bylo poskytovat sociální služby a nikoliv je neposkytovat a připravené projekty nerealizovat.*“, souhlasí, ale je však třeba zdůraznit, že smyslem zákona o veřejných zakázkách je sice uchazeče vybrat, ale za předem zákonem stanovených podmínek, které si zadavatel nemůže přizpůsobovat svým potřebám. Účelem úpravy zadávání veřejných zakázek je zajištění rovného, férového a nediskriminačního soutěžního prostředí.

Odvolací orgán stanovil s ohledem na výše uvedené skutečnosti celkový odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 25 % z částky ve výši 103 198 303,12 Kč, která je součtem jednotlivých výdajů z projektového účtu, kterými byly hrazeny faktury dodavatelů, se kterými byla uzavřena Smlouva o poskytování sociálních služeb na základě výběrového řízení provedeného v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách (viz příloha zprávy o daňové kontrole). U všech kontrolovaných výběrových řízení (celkem 25) se jednalo o stejnou prvotní chybu, ke které došlo již v průběhu zadávacího řízení, když daňový subjekt v zadávací dokumentaci připustil doložení profesního kvalifikačního předpokladu do 30 dnů od podepsání smlouvy, tj. v rozporu se zákonem o veřejných zakázkách, a tím porušil ustanovení § 52 odst. 1 téhož zákona. Proto odvolací orgán stanovil odvod za porušení rozpočtové kázně shora uvedenou jednou souhrnnou částkou.

Odvod za porušení rozpočtové kázně činí částku 25 802 010,78 Kč (25 % z 103 208 043,12 Kč), kterou odvolací orgán souladu s § 44a odst. 6 rozpočtových pravidel v rozhodném znění rozdělil ve stejném poměru, v jakém byla dotace poskytnuta.

Porušením podmínek Rozhodnutí došlo ve smyslu § 3 písm. e) rozpočtových pravidel v rozhodném znění k porušení rozpočtové kázně dle § 44 odst. 1 písm. b) citovaného zákona, za které u napadeného rozhodnutí odvolací orgán stanovil dle výše uvedeného **odvod do státního rozpočtu ve výši 3 870 302,- Kč** dle § 44a odst. 4 písm. c) rozpočtových pravidel v rozhodném znění.

Odvolací orgán v souladu s ustanovením § 114 odst. 2 daňového řádu přezkoumal odvoláním napadené rozhodnutí v rozsahu požadovaném v odvolání a námitek podaných odvolatelem a dospěl k závěru, že námitky odvolatele nejsou důvodné.

Odvolací orgán neshledal v postupu správce daně nezákonnost, která by vedla ke zrušení napadeného rozhodnutí. S ohledem na konstantní judikaturu správních soudů byl však odvod za porušení rozpočtové kázně vyměřen v nepřiměřené výši, proto odvolací orgán změnil v řešeném případě jeho výši tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Při přezkoumání rozhodnutí nevyšly najevo žádné další nesprávnosti nebo nezákonnosti odvolatelem neuplatněné, které mohly mít vliv na výrok rozhodnutí.

POUČENÍ

Proti rozhodnutí odvolacího orgánu se nelze dále odvolat (§ 116 odst. 4 daňového řádu).

Ing. Eva Nedorostková
ředitel Odvolacího finančního ředitelství

Na vědomí
Finanční úřad pro Liberecký kraj